

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 55 hallituksen esityksen johdosta laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 3 päivänä lokakuuta 1986 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 122 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta. Tämän esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt eduskunnan valiokuntaan 4 päivänä huhtikuuta 1986 valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Muroman ym. toivomusaloitteen n:o 142 auto- ja moottoripyöräverolain 17 §:n mukaan vammaisille myönnettävän autoveronpalautuksen perusteista.

Ammattimaiseen liikenteeseen käytettäväksi rekisteröidyistä henkilöautoista eli lähinnä taksi-autoista palautetaan autoveroa auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 §:n 1 momentin nojalla enintään 51 300 markkaa. Hallitus ehdottaa, että palautettavan autoveron enimmäismäärä korotettaisiin vuoden 1987 alusta 1 200 markalla eli 52 500 markaksi.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan palautetaan uutena hankittavasta henkilöautosta sen hintaan sisältyvää autoveroa hakemuksesta invalidille hänen haitta-asteensa ja eräiden muiden seikkojen perusteella sanotussa lainkohdassa tarkemmin määritellyissä tapauksissa enintään 28 900 markkaa, 21 900 markkaa tai 14 300 markkaa. Hallitus ehdottaa, että ensi vuoden alusta nämä enimmäismäärät korotettaisiin 29 600 markaksi, 22 400 markaksi ja 14 600 markaksi.

Toivomusaloitteessa n:o 142 ehdotetaan edus-

kunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin auto- ja moottoripyöräverolain 17 §:n mukaisten veronpalautusperusteiden selkiyttämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsittelemänsä aloitteen suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Saamansa selvityksen perusteella valiokunta on todennut, että invalideille myönnettävän autoveron palautuksen palautusperusteet johtavat nykyisin eräissä tapauksissa kohtuuttomiin lopputuloksiin erilaisten vammaisten kesken eivätkä muutoinkaan ole joka suhteessa ajan tasalla. Valiokunta edellyttää tämän vuoksi hallituksen uudelleen selvittävän mahdollisuudet invalidien autoveron palautusperusteiden uudistamiseen.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 142 hylättäisiin.

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1986

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, jäsenet Impiö, Joutsenlahti, Koskenniemi, Linna, Malm, Poutanen, Rosnell, Rönnholm, Surakka,

Sutinen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Eklund, Hietala, Kuusio, Pekkarinen, Piipari, Rusanen, Sasi, Savolainen ja Vepsäläinen.

Vastalause

Hallitus esittää invalidien käyttöön tulevien henkilöautojen ja taksiautojen autoveron palautuksen enimmäismääriä korotettavaksi ensi vuoden kuluttajahintojen nousua vastaavasti vuoden 1987 alusta lukien.

Autoveron palautuksen markkamääräiset ylärajat otettiin auto- ja moottoripyörälakiin vuonna 1977. Vuosina 1978 ja 1980 jätettiin inflaatiotarkistukset kokonaan tekemättä. Senkään jälkeen ei palautusten markkamääräisiä ylärajoja ole tarkistettu autojen hinnannousua vastaavasti. TVH:n tutkimustilastojen mukaan henkilöautojen keskimääräinen hinta on noussut vuonna 1979 45 000 markasta vuoteen 1985 69 000 markkaan eli 53,3 prosenttia. Samana ajanjaksona autoveron palautuksen markkarajat ovat nousseet keskimäärin 45,2 %. Vuoden 1979 jälkeen tapahtuneen hintakehityksen sekä hallituksen vuonna 1985 esittämän 4 prosentin ja nyt esite-

tyn 2,5 prosentin korotuksen huomioon ottaen korotustarve vuoden 1979 enimmäismarkkamäärästä on 63,3 prosenttia.

Kokoomuksen mielestä on tärkeätä, että invalideille palautettavan autoveron määrä säilyttää reaaliarvonsa. Sen vuoksi esitämme jälkeenjääneisyyden korjaamiseksi, että palautusten markkamääriä tulisi korottaa seuraavasti: liikunta- tai näkövammaisen 80-prosenttinen invalidi tai 60-prosenttinen invalidi, jolle auton hankinta on työn vuoksi välttämätön, 23 600 markkaa (22 400 markkaa); automaattivaihteinen auto 31 000 markkaa (29 600 markkaa) ja liikuntakykyisesti vammautunut invalidi 15 500 markkaa (14 600 markkaa).

Sen vuoksi ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain 7 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä marraskuuta 1985 annetussa laissa (881/85), näin kuuluviksi:

7 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

17 §

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai auton hintaan sisältyvä vero, kuitenkin enintään 23 600 markkaa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin

enintään 31 000 markkaa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on rekisteröity auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

Milloin veronalaisena maahan tuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia maahantuonnin yhteydessä suoritetusta tai auton hintaan sisältyvästä verosta, kuitenkin enintään 15 000 markkaa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa tai työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Ha-

kemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

— — — — —

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 1986

Kimmo Sasi
Lauri Impiö

Pirjo Rusanen
Pertti Salolainen

